

DRAUDZES VĒSTIS

www.melburnaslatviesudraudze.org.au

Draudzes Vēstis Nr. 31

2021. g. jūlijs, augusts, septembris

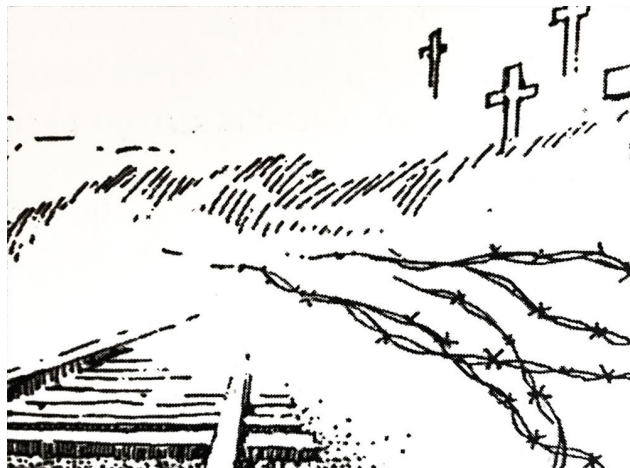
TAUTAS SĒRU DIENĀ PĒC 80 GADIEM

Neaizmirsti tos, kas aizvesti!

„Tev, cilvēk, ir sacīts, kas ir labs un ko tas Kungs no tevis prasa, proti – darīt taisnību, īstenot dzīvīgo mīlestību un pazemīgi staigāt sava Dieva priekšā.” (Mihas 6:8).

Bija 1941. gada 14. jūnija rīts Rīgā. Kā parasti, arī šorīt ļaudis gāja savās darba gaitās. Tomēr kaut kas neparasts, nospiedošs karājās pāri visai pilsētai. Cilvēku izskats 14. jūnija rītā bija vēl drūmāks un nospiestāks. Naktī bija noticis kaut kas, ko vēl daudzi neapjēdza un par īstenību uzzināja tikai vēlāk, – tā raksta to dienu aculiecinieks Eglīte. Toreiz daudzi neaptvēra, kas bija noticis. Nākamie notikumi atklāja, kādēļ to nekad neaizmirsīsim.

Pagājuši 80 gadi. Mūsu uzdevums ir ne tikai pieminēt cietušos, bet atgādināt, cik briesmīgs cilvēks var kļūt, ja apgalvo, ka Dievs ir miris, jo tā tiek iznīcināta sirdsapziņa un nedzirdīgas kļūst ausis bērnu raudošām balsīm, mātes, tēva, vecvecāku kliegšanai. Kurš tāds cilvēks Dieva mācībām, akls – otra ciešanām. Vārdi par to, kā mums būs dzīvot, spriežot taisnu tiesu, mīlot citam citu, žēlastībā un pazemībā staigājot sava Dieva priekšā, nežēlīgajiem apcietinātājiem, sirmgalvju un bērnu nicinātājiem droši vien būtu likušies kā joks. Vai kāds drošsirdīgi prasīja: „Vai Tu Dieva nebīsties?” Bet komunistu mandātu izpildītājiem nodoms bija izraisīt bailes latviešu sirdīs, ne savējās.

Tas, ka komunistu vara nespēja panākt visu, ko bija 14. jūnijā iecerējuši, apliecina vēl lielāka 1949. gada 25. martā izvesto skaits. Tomēr 1949. gadā viss jau bija citādi – tad jau ārpus Latvijas piespiedu kārtā bija izbraukuši daudzi, kuri nu jau vairs neklusēja, bet dievnamos un pie valstu valdībām pacēla savas balsis, neļaujot aizmirst, kā Latvija cieš. Palīdzību saņemt diemžēl neizdevās. Daudzviet izskanējis minējums: tas tādēļ, ka Latvija tik maza valsts.

Māc. Dr. Egils Grīslis reiz rakstīja: „Lai tie, kas skaita tautu lielumu, nekad neaizmirst, ka tā nekad nav maza tauta, kam ir lieli mocekļi.” Latvju tautai tādu netrūkst, kas uzdrīkstējušies

pacelt savas balsis, spriest taisnīgi, dzīvē īstenot mīlestību, darīt to, kas ir labs, lūgt palīdzību, pazemīgi stājoties Dieva priekšā.

Katram jālūdz un jāstrādā, lai tā būtu, jo netrūkst bezdievīgo varas, kas tagad vajā, bailēs iedzen cilvēkus, kas paceļ savas balsis uz mums. Bezdievīgas varas grib padarīt arī mūsu ausis kurlas un sirdis cietas, neticīgas. Nepadosimies! Dievs nav iznīcināms. Var pazust mūsu, ne Viņa atmiņas. Kristus uzklausa lūgšanas, izprot katra ciešanas un mīlestībā dāvina uzvaru Augšāmcelsšanās un mūžīgās dzīvības apsolījumā.

Dievs Kungs, ne visi ņem vērā Tavu mācību ne tagad, ne pirms 80 gadiem, kad 14. jūnija naktī klauvēja pie durvīm tie, kas bez žēlastības vai žēlsirdības terorizēja nevainīgus cilvēkus, kuri tika aizvesti, nomocīti vai nošauti. Tavā priekšā mēs pazemībā un cieņā pieminam visus latvju tautas aizvestos un nomocītos.

Dievs, dod Gara spēku iedziļināties viņu stāstos un tos neaizmirst, lai cik sāpīgi tas būtu! Dievs, svētī Latviju un katru valsti, kas apdraudēta un bailēs nonākusi!

Pasargā mūsu tautu un dāvinī drosmi pacelt savu balsi, apliecinot patiesību, strādāt par labu taisnīgumam, visās attiecībās īstenot mīlestību, kas ir pretspēks ļaunumam!

To lūdzam lielā Cietēja, grēka un nāves Uzvarētāja, cerības Devēja – Jēzus Kristus vārdā. Āmen.

Arhibīskape Lauma Zušēvica

NO DRAUDZES PRIEKŠNIEKA RAKSTĀMGALDA

DRAUDZES ADMINISTRATĪVĀS VADLĪNIJAS GUIDELINES

Vadlīnijas ir draudzes un valdes iekšējās darbības noteikumi, tās var atcelt vai mainīt tikai ar pilnsapulces piekrišanu. Pilnāka informācija draudzes mājas lapā: www.melburnaslatviesudraudze.org.au zem virsraksta ZIŅAS.

DRAUDZES LOCEKĻIEM UN VIESU MĀCĪTĀJIEM

Valde vēlās saņemt rakstus no draudzes locekļiem, kā arī no viesu mācītājiem par līdzšinējo dievkalpojumu iekārtojumu.

IESVĒTES STUNDAS UN GARĪGĀS PĀRRUNAS

Skatīt rakstu šinīs vēstīs: **Draudzes garīgās pārrunas un jauno draudzes locekļu Iesvete semināru formātā.**

GARĪGIE PAKALPOJUMI

Valdes lēmums: Gādāt draudzei par garīgiem pakalpojumiem ģimenes aizgājēju izvadīšanā, par privāto garīgo aprūpi, par bērnu kristībām un par laulībām. Kā redzat, šie ir ģimenes pakalpojumi. Ģimene pati izvēlas pakalpojuma veidu un sarunā to ar mācītāju vai ar selebrantu. Lūdzu ņemiet vērā, ka ģimene var izvēlēties mācītāju, kā arī selebrantu, kas dzīvo Melburnā vai ārpus Melburnas. Ģimene sarunā ar mācītāju vai selebrantu atlīdzību par pakalpojumu. Ņemiet vērā, ka mācītājam un selebrantam ir tiesības prasīt samaksu par pakalpojumu. Valde piedāvā ģimenei tikai daļēju atmaksu par garīgo pakalpojumu.

Par laulības pakalpojumu mācītājam un selebrantam jābūt valsts reģistrētam ar tiesībām parakstīt ar savu roku valsts laulības dokumentus – **Marriage Certificate**. Šādam legālam pakalpojumam draudze dod atlīdzību ar piemaksu.

Piezīme: Atlīdzība ģimenei par draudzes locekļa izvadīšanu no baznīcas vai no apbedīšanas biroja ir \$300. Atlīdzība par pārējiem pakalpojumiem ģimenei, skati „Draudzes Vēstis” Nr. 25.

VALDES NORĀDĪJUMI DIEVKALPOJUMU UN SARĪKOJUMU APMEKLĒTĀJIEM

Valde cītīgi izseko COVID-19 vīrusa izplatīšanos pasaulē un sabiedrības vidē Melburnā. Arī cītīgi sekojam pēdējiem valdības norādījumiem un pieņemtajiem likumiem, lai mazinātu COVID-19 izplatīšanos Viktorija un Austrālijā.

Draudzes valde pirms Ziemassvētku vakara dievkalpojuma noorganizēja profesionālus tīrītājus, lai baznīcu un zāli iztīra reizi mēnesī atbilstoši COVID-19 standartam. Valde baznīcu un zāli iekārtos pēc pēdējiem COVID-19 drošības noteikumiem.

Dievkalpojumu, pilnsapulces un sarīkojumu dalībniekiem ņemt vērā: lūdzu, ievērojiet baznīcā un baznīcas zālē norādītos 1,5 metru attālumus un ņemiet līdzi sev svaigu sejas masku!

Kārlis Kasparsons,

*Draudzes priekšnieks
2021. gada jūnijā.*

DRAUDZES GARĪGĀS PĀRRUNAS UN JAUNO DRAUDZES LOCEKĻU IESVĒTE SEMINĀRU FORMĀTĀ

Semināros tiek aicināts piedalīties katrs draudzes loceklis.

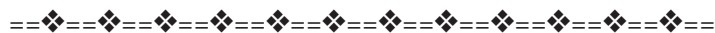
Semināros būs ietverts arī Iesvētes kurss, reizi mēnesī, pavisam trīs nodarbībās. Tātad, kursa ilgums trīs mēneši.

Semināros pārrunāsim Kristīgās ticības pamatus, kā arī tēmas, ko būsīm dzirdējuši video programmās. Būs iespēja uzdot jautājumus un pārrunāt saņemtās atbildes.

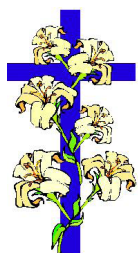
Pēc triju mēnešu kursa jauniem draudzes locekļiem, atsevišķā draudzes Iesvētes dievkalpojumā Sv Krusta baznīcā, tiks pasniegtas Iesvētes apliecības.

Iesvētību apliecības saņemšanai būtu nepieciešami:

1. Apmeklēt visas (pavisam trīs) Semināra nodarbības, kas notiks Garīgo Pārrunu formā;
2. Noklausīties Iesvētību video programmas;
3. Būt iepriekš kristītam, vai tikt kristītam kādā dievkalpojumā Semināra laika posmā;
4. Apmeklēt dievkalpojumus Semināra laika posmā;
5. Uzrakstīt īsu eseju (vēlams, jebkurā garumā, var dažos teikumos) pārdomas: „Kādēļ es vēlos iesvētīties“. To var iesniegt trešajā nodarbībā, vai arī atsūtīt pa e-pastu kursa gaitā.

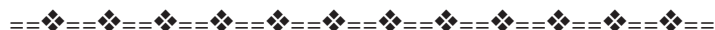
PĀRMAIŅAS DRAUDZES DZĪVĒ

Mūžībā aizgājuši

Voldemārs CUNSKIS	20.03.1929. – 3.05.2020.
Juris Valdis NEMIRO	15.10.1947. – 16.04.2021.
Velta STROŽA	29.10.1935. – 29.05.2021.

„Es Esmu ceļš, patiesība un dzīvība; neviens netiek pie Tēva kā vien caur Mani.“ (Jņ.14:6)

DIEVKALPOJUMU DEŽŪRAS

Datums	Dievkalpojumu vada	Draudzes vecākie kalpo	Apsveicēji	Pie skaņu pastiprinātāja	Altāri pušķo	Virtuvē
--------	--------------------	------------------------	------------	--------------------------	--------------	---------

Augusts

15.	Māc. R. Sokolovskis	M. Biršs	J.& M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozola	G. Pindard
-----	---------------------	----------	--------------	----------	----------	------------

Septembris

12.	Māc. R. Sokolovskis	M. Biršs	J. Kārklīšs	J. Kārklīšs	A. Jaster, B. Ladley	A. Jaster, B. Ladley
-----	---------------------	----------	-------------	-------------	-------------------------	-------------------------

Oktobris

10.	Māc. R. Sokolovskis	M. Biršs	J.& M. Ozoli	J. Ozols	M. Ozola	G. Pindard
31.	Prāv. J. Priedkalns	M. Biršs	K.& Z. Kasparsoni	J. Kārklīšs	Z. Kasparsons	Z. Kasparsons

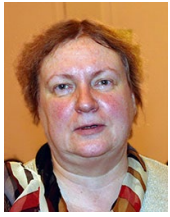
VALDES LOCEKĻI – OFFICE BEARERS

Pasta adrese / Postal address: 4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201
Svētā Krusta baznīca / Holy Cross Church: 40 Warrigal Rd. SURREY HILLS. Vic. 3127

Draudzes mājas lapa / Our website (in Latvian and English):
www.melburnaslatviesudraudze.org.au www.melbournelatiniancongregation.org.au

Draudzes valde – Church Management Committee		
Draudzes vecākais / Church Elder Mārtiņš Biršs	e-pasts: martinbirss@live.com	Tel. 9563 9685 Mob. 0407 685 006
Draudzes priekšnieks / Chairman Kārlis Kasparsons	8 Melaleuca Ave., TEMPLESTOWE LOWER, VIC 3107 e-pasts: kkaspars@bigpond.net.au	Tel. 9850 1248 Mob. 0411 119 848
Draudzes priekšnieka vietnieks Deputy Chairman Pēteris Saulītis	e-pasts: psaulitis@hotmail.com	Mob. 0419 914 491
Draudzes kasieris un biedrzinis Treasurer and Registrar Andris Atvars	4 Spencer Drive, CARRUM DOWNS, VIC 3201 e-pasts: andrisat@bigpond.com	Tel. 9782 9063 Mob. 0404 055 476
Valdes sekretārs / Secretary Jānis Kārklīšs	21 Highclere Ave., MT WAVERLEY, VIC 3149 e-pasts: mjk51688@bigpond.com	Tel. 9802 1738 Mob. 0413 544 135
Dāmu kopas pārstāve Ladies' Auxilliary Representative Ģinta Pindard	17 Bruce Street, MT. WAVERLEY, VIC 3149	Tel. 9807 1904
Valdes locekle / Committee Member Anna Jaster	e-pasts: anne.jaster@bigpond.com	Tel. 9808 2196

AIZMIRSTAIS, BET SVARĪGAIS

Atcerēsimies – pagājušā gada jukās mēs maijā neatzīmējām kādu svarīgu jubileju – cilvēkam, kurš mums ļoti daudz nozīmēja. Tā bija pāvesta, tagad jau svētā **Jāņa Pāvila II** simtgade. Tas bija pirmais pāvests, kurš apmeklējis mūs, un vienīgais, kurš skūpstījis Latvijas zemi, bez viņa mēs, pilnīgi iespējams, nebūtu tikuši tiktāl, cik esam, vismaz ne ātri un viegli.

Lūk, citāts no viņa runas „Brīvībai mūs tuvināja Kristus” Vroclavā, 1997. gada 1. jūnijā: „*Ir taisnība, ka brīvība būvējama ar darbu. Par istu brīvību vienmēr ir jāmaksā. Katram no mums šīs pūles jāatsāk atkal no jauna. Tē rodas nākamais jautājums: vai cilvēks var to uzcelt viens pats, bez Kristus, varbūt pat pretēji Viņa gribai? Ļoti dramatiski, taču aktuāli mūsdienu kontekstā ar pārsātinātību un demokrātiju, ko iedvesmo liberālā ideoloģija! Pastiprinās mēģinājumi ļaudīm un veselām kopienām iestāstīt, ka Dievs ir šķērslis ceļā uz pilnīgu brīvību, baznīca ir tās ienaidniece, jo to nesaprot, tādēļ no tās baidās. Tas ir neticams priekšstatu sajaukums. Baznīca nepārstāj būt brīvības Evaņģēlija sludinātāja pasaulē. Tāda ir tās misija.*”

Tagad, kad mūs piemeklējusi sērga, nošķiršanās, atsvēšinātība, ir vislabākais laiks, kad atcerēties par būtisko – palāvību uz sevi, Dievu un sirdsmieru. Apmēram tā, kā ieteica pāvests runā 1984. gada decembrī: „*Dievs, kurš ir mūžīgais miers, noslēdzis izlīgumu ar pasauli caur Kristu – Miera valdnieku. Šis miers ielīst mūsu sirdīs un dzīvo tajās dziļāk par jebkādu nemieru. Dieva miers sargā jūsu prātus un dvēseles. Dievs jūs apdāvinā ar to, un tas nav kaut kas, ko varat paturēt sev, uzkrājot kā bagātību, jo kļūst par jūsējo tikai tad, kad dalāties ar citiem.*”

Mana paziņa psiholoģe teica, ka radošie no noslēgtības ciešot mazāk – viņu dzīvē tā neko daudz nemainot. Atliek tikai piekrist.

Šajā pavasarī mēs varētu atcerēties simt pirmo dzimšanas dienu arīdzan kolēģim – dzejniekam, eseistam, dramaturgam, filosofam **Karolam Vojtilam**, jo šis pāvests bija ne tikai dižs valstsvīrs (jā gan, pasaules mēroga!) un teologs, mūsu garīgais balsts – kā Kristus. Viņa vārdiem sakot: „Runāriet ar Viņu patiesi, pārliecinoši un izlēmīgi, kad tiksiet skaidrībā ar sevi. Viņš no šīs patiesības nevairās. Nevienš atklājums par cilvēku Viņam nešķiet draudīgs. Katrā īstenības izvērsumā Viņš vienmēr var ienest savu mīlestību. Pret šo spēku bailes, depresija, bezcerības sajūta, dusmas un neapmierinātība nav nekas.” Kā sacīja arhibīskaps – metropolīts **Zbignevs Stankevičs** Itas Kozakevičas piemiņas dievkalpojumā Jēkaba katedrālē – tā ir varena enerģija, kas jāliek lietā. Jo – vajag.

„*Mīlestības laiks, kad katrs ir aicināts bagātināties, dodot tās vērtības, kas ir mūžīgas, uz mūžu iezīmētas ar tās mīlestības mēru, ko spējam izrādīt.*” (No pāvesta Jāņa Pāvila II runas 1981. gada 20. decembrī.)

Arī pandēmijas laikā lūgšanas dara savu, kaut vai attālināti, ja salīdzinām kaut vai ar Ameriku. Turklāt – aizgājuši galvenokārt ir ļoti veci ļaudis, kuriem tāpat šis ceļš būtu drīz ejams, lai gan zaudējuma sajūta tādēļ nav mazāka. Daudziem no tiem sērga atnesa bērni un mazbērni, kuri neraizējās par piesardzību, jo – ar viņiem taču nekas nenotiks.

Pārlūkojot Jāņa Pāvila II runas, atradu daudz ko mūsdienīgu, piemērotu šim laikam, un dalos, jo neba man vienai tas ir būtiski. Iespējams, ka arī tie, kuru laimīgās dzīves jēga bija – pavadīt dienas lielveikalos, tur izklaidēties un iepirkties, ņemt kredītus, ceļot un ballēties, tagad sāks domāt, ka šie prieki var zust vienā dienā un neatgriezties vēl ilgi. Ja cita dzinūļa nav, tad...

Ja jau pat kultūras ministrs TV ekrānā jautā, vai grāmata ir pirmās nepieciešamības prece, ko lai prasa no citiem?

„*Ir nepieciešams mainīt mentalitāti. Utilitārisma un materiālisma kultūra, kas orientē cilvēku uz to, ko viņš var izdarīt un izbaudīt, būtu jāaizstāj ar citu – tādu, kas atzīst katras personības absolūto vērtību, neatkarīgi no tās spējām vai prasmēm.*” (No runas 1982.g.)

„*Slimie, padzīvojušie, nespējīgie, neārstējamie māca mūs, ka vājums ir katra cilvēka dzīves sastāvdaļa, ciešanas var pārlaist, nezaudējot pašcienu.*”

Mēs visi redzējām, kā tās panesa viņš, visas pasaules acu priekšā – Lieldienās bija viņa nāves gadadiena.

Šajā krīzē varam saprast tādas patiesības, kas agrāk nenonāca līdz apziņai.

Tālāk šajā runā teikts: „*Ja šādu ļaužu jūsu tuvumā nav, tad var rasties kārdinājums domāt, ka tikai veselie un fiziski stiprie ir vērtīgi, tāpēc jā rūpējas vienīgi par tiem. Taču Kristus gudrība ir – ievērot to vājumu, kuri dalās ciešanās ar Viņu.*” (No runas 1982. g. 18. maijā.)

Tajā pašā gadā viņš saka: „*Kad vaicājam Dievam, kādēļ jācieš nevainīgajam, Viņš atbild ar jautājumu: – Vai neredzi mani šajā brālī, kas mokās? Un ko tu dari manis un viņa labad?*”

Tālāk vēstīts: „*Nevarība ir liels pārbaudījums. Vispirms jau jums un ģimenēm, kuras tiecas pēc labā un prasa: „Kāpēc uzbrūk tā kaite?” Patiesībā šis pārbaudījums ir noslēpums. Tā laikā domāsim par Jēzu. Mums, ja gribam atrast gaismu, kura kaut vai mazliet apskaidrotu stāvokli, jāizlūdzas žēlastība pacietīgi tās pārlaist.*”

Savādi, ka šī runa teikta 1982. gadā – tik aktuāla tā ir. Jo – vakcīnu trūkst, noturības un garaspēka tāpat. Dažs izputinātais komersants jau padarījis sev galu, jo citu dzīves vērtību viņam nav bijis. Citi klusībā nodzēras vai grimst depresijā, jo raduši nemītīgi būt plašākā sabiedrībā. Lai izturētu tikai savējo, tiem trūkst pacietības. Šādās krīzēs atklājas slēptas patiesības, atsedzas īstās sejas un attiecības. No šī viedokļa tās pat ir derīgas – plīvuri krīt.

„*Tas ir diezgan rets gadījums, kad cilvēks pietiekami ciena pats sevi.*” (Kvintiliāns, X, 7, Montēns, I, 39.) Viedi vārdi.

Šis pāvests parādīja piemēru, kā godāt sevi, savu tautu un citus.

Jo – gars nezūd. Tāds spēks var uzveikt jebko. Varu apliecināt, jo man ir savs svētais, ar kuru esmu tikusies un saņēmusi atļauju tulkot, publicēt, dalīties. To arī daru.

Dagnija Dreika

Aizgājušo piemiņas ziedojums

Izsaku īpašu paldies par sekojošiem ziedojumiem:

– \$500 (2021. gadā)

Ziedojami līdz \$200:

Ērika Stokāns, Māra Kūlnieks, Edgars un Ināra Ārītis, Zigurds Kanepe.

Ziedojami līdz \$100:

R. Avotīns, V. Crawford, K. Žubeckis, A. van Oosterom, E. Riemeris.

Valde ir nolēmusi turpināt šajā finansiālā gadā ar *Covida samazināto* nodevu, un arī studenti turpmāk būs atbrīvoti no nodevām. Pilnsapulcē proponēsim apstiprināt šo lēmumu:

- * pieaugušajiem locekļiem – \$75
- * studentiem starp 17 un 25 gadiem – atbrīvoti no nodevām
- * locekli, kas sasnieguši 95 gadus – atbrīvoti no nodevām.

Kasierim – nosūtot čeku pa pastu, rakstot to uz **Melb.Lat.Ev.Luth.Cong** vārda;

Latviešu Ciemā – *Dnister* pārstāvei Angelikai Pētersonei;

Elektroniski – pārsūtot naudu uz mūsu *Dnister* kontu:

BSB: 704-235

Account no.: 17508

Reference: **Invoice numurs vai Jūsu vārds un uzvārds. (LOTI SVARĪGI!)**

Kvīts par samaksāto nodevu tiks nosūtīts pēc pieprasījuma. Lūdzu, pievienojiet sev adresētu aploksni ar pastmarku.

Profit/Loss & Balance Statements ir pievienoti, (**lūdzu ņemiet tos līdzi uz nākamo pilnsapulci!**), kas izceļ pozitīvos rezultātus, ko mēs sasniedzām pagājušajā finanšu gadā!

Pilnsapulcē **nevarēs** samaksāt nodevas un **tikai finansiāliem locekļiem** būs balsstiesības!

Andris Atvars
Draudzes kasieris

=====

Kasiera ziņojumu lūdzam ņemt līdzi uz pilnsapulci!

Melbourne Latvian Ev. Lutheran Congregation

ABN: 40 146 672 407
40 Warrigal Road, Surrey Hills, Vic, 3127

Profit & Loss

July 2020 to June 2021

FY2020 Actual	<u>INCOME</u>	FY2021 Budget	FY2021 Actual
	<u>Operating Income</u>		
36,120	Dues	18,000	25,450
9,620	Donations	3,500	11,230
7,680	Offerings	500	2,881
710	Hire of Premises	100	1,980
	<u>Other Income</u>		
11,000	Cemetery Services Income	5,000	8,785
7,111	Bank Interest Income	300	895
24,467	Dividends Received	15,000	29,469
15,935	Franking Credits	10,372	10,692
(4,758)	Profit on Sale of Shares	-	1,020
32,069	Other Income	1,000	1,196
139,954	Total Income	53,772	93,599

FY2020 Actual	<u>EXPENSES</u>	FY2021 Budget	FY2021 Actual
	<u>General Expenses</u>		
2,000	ALELDA	1,800	1,800
4,950	Accounting/Bookkeeping Fees	4,500	5,220
2	Bank Charges	15	10
4,460	Donations to Others	500	250
1,453	Depreciation Expense	-	1,744
12,024	Insurance - Business	12,500	12,310
-	Legal Fees	500	704
60	M.L.O.A.	60	60
1,647	Office [General]	1,500	393
1,519	Travel	1,500	895
8,622	Website/Newsletter (Vestis)	7,000	8,034
36,737	Total General Expenses	29,875	31,421
	<u>Church Services Expenses</u>		
10,000	Visiting Ministers	8,000	3,000
4,413	Organist	5,000	4,000
1,544	Functions	200	891
1,051	Other	200	460
17,007	Total Church Services Expenses	13,400	8,351
	<u>Property Expenses</u>		
2,690	Electricity, Water	2,400	1,688
15,272	Equipment	1,000	3,946
8,574	Maintenance	5,000	5,234
26,537	Total Property Expenses	8,400	10,868
80,281	Total Expenses	51,675	50,639
59,673	Net Profit/(Loss)	2,097	42,959

Melbourne Latvian Ev. Lutheran Congregation

ABN: 40 146 672 407

40 Warrigal Road, Surrey Hills, Vic, 3127

Balance Sheet Information

July 2020 to June 2021

FY2020 Actual	<u>Description</u>	FY2021 Actual
\$47,400.13	Cheque Account - #17508	\$17,519.67
\$7,153.59	CDIA Investment Account	\$84.34
\$90,000.00	Dnister Term Deposit #1 (0.55% for 5 months)	\$100,894.56
\$0.00	Dnister Term Deposit #2 (0.35% for 4 months)	\$80,000.00
\$3,505.00	MLNK & Dzintars Shares	\$3,505.00
\$709,402.39	Shares Investments	\$700,161.03
\$20,400.00	Outstanding Member Dues	\$10,750.00
\$2,498,965.51	Fixed Assets - Church	\$2,498,965.51
\$86,544.38	Fixed Assets - Equipment & Fixtures (reduces each year with depreciation)	\$84,800.14

Svētdien, 12. septembrī, plkst. 13.00

Draudzes pilnsapulce

Svētā Krusta baznīcas zālē

Finanšu pārskatu lūdzam ņemt līdzi uz pilnsapulci!

MLELD GADSKĀRTĒJĀ PILNSAPULCE

Melburnas Latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes gadskārtējās pilnsapulce notiks
svētdien, 2021. gada 12. septembrī plkst. 13.00, 40 Warrigal Road, Surrey Hills VIC 3127.

PILNSAPULCE 2021

Pirms pilnsapulces atklāšanas:

1. Lūgšana,
2. Pilnsapulces atklāšana,
3. Kvoruma apstiprināšana,
4. Balsu skaitītāju vēlēšana.

Darba kārtas apstiprināšana:

5. Pieņemt iepriekšējās pilnsapulces protokolu,
6. Pieņemt valdes priekšnieka ziņojumu,
7. Draudzes demogrāfija un draudzes piecgadu nākotne.
8. Pieņemt revidentu ziņojumu,
9. Pieņemt kasiera ziņojumu,
10. Pieņemt finansiālos pārskatus:
 - Bilanci uz 30.06.2021.,
 - Ienākumus un izdevumus uz 30.06.2021.,
11. Apstiprināt nodevas 2021./2022. gadam,
12. Apstiprināt budžetu 2021./2022. gadam.

Speciālās rezolūcijas:

13. Pieņemt jaunas Vadlīnijas vai mainīt pašreizējās Vadlīnijas.

Draudzes valdes amatpersonu vēlēšanas:

14. Priekšnieka,
15. Vicepriekšnieka,
16. Sekretāra,
17. Kasiera,
18. Pārējos valdes locekļus.

Revidentu vēlēšanas:

19. Ievēlēt 2 revidentus plus substitūtu.

Dažādi jautājumi:

20. Dažādi jautājumi.

Piezīme: Katram finansiālam draudzes loceklim, kas ir pilnsapulcē un pierēģistrējis savu klātbūtni, ir viena balss.

MLELD Valde

2021. gada 7. jūlijā

LIKTENIS: LĪDZ TREŠAM, CETURTAM AUGUMAM...

UN LĪDZ TŪKSTOŠAJAM AUGUMAM

Ko Dievs saka par 10 baušļiem?

Viņš saka tā: „*Es, Tās Kungs, tavs Dievs, esmu dedzīgs Dievs, kas tēvu grēkus pie bērniem piemeklē līdz trešajam un ceturtajam augumam tiem, kas Mani ienīst, un dara žēlastību līdz tūkstošajam augumam tiem, kas Mani mīl un tur Manus baušļus.*“ (2. Moz. 20:5–6).

Sadzīvē ar jēdzienu *Liktenis* tiek saprasts, ka cilvēks to nevar grozīt. Tas tradicionāli tiek uzlūkots kā kaut kas nolemts un vienots.

Bet Dieva Vārds – Bībele, atklāj cilvēka Likteni kā pastāvošu divās daļās, kuras lokalizējas atsevišķi, tomēr ir savstarpēji saistītas:

1. Nemainīgā daļā jeb iepriekšnolemtībā (*predestination*) un

2. Mainīgā daļā, kuru cilvēks pats spēj mainīt un modelēt atkarībā no personīgām darbībām savā dzīvē.

Bībele aicina apzināties abas.

Attiecībā uz Likteņa mainīgo daļu, – atkarībā no cilvēka paša dzīves aktivitātēm tā var *teleskopiski izbīdīties* un daudzkārt palielināties cilvēka kopējā Liktenī. Jo cilvēks darbīgāks, jo šī daļa lielāka. Šo mainīgo daļu nevienam citam nav dots mainīt – ne dieviem, ne ķeizariem, ne varoņiem, ne svētajiem. Tikai cilvēks pats var rīkoties ar savu Likteni. Un pāri par to: cilvēks vēl arī aktīvi ietekmē Likteņus četrās paaudzēs aiz sevis: Likteņus saviem bērniem, mazbērniem, mazmazbērniem un mazmazmazbērniem. Cilvēks to dara ar savu dzīves pildījumu – ar visu to, ko ir darījis savā mūžā. Pozitīvā ietekme pieaug no paaudzes uz paaudzi, un sasniedz savu MAKSIMUMU ceturtajā paaudzē.

Tādējādi, ja ar savām dzīves nodarbībām cilvēks ir veicinājis Ticību, Harmoniju, Mīlestību un Uzplaukumu, tad uz nākamām paaudzēm aiz viņa nolaižas Dieva Svētība, nesdama laimi, veiksmi un dzīves baudījumu.

Savukārt, negatīvās ietekmes uz nākamām četrām paaudzēm aiz cilvēka samazinās apjomā un intensitātē un sasniedz savu MINIMUMU ceturtajā paaudzē. Tādējādi, ja ar savām dzīves nodarbībām cilvēks ir veicinājis disharmonijas, naidu un postījumus, tad uz nākamām četrām paaudzēm krīt nelaimes, neveiksmes un neapmierinātība.

Tāpēc cilvēka personīgo – gan labo, gan ļauno darbību summa – visvairāk skar mazbērnus un mazmazbērnus. Tieši šī iemesla dēļ, kā jūs zināt – mazdēls visai bieži līdzinās vectēvam un mazmeita – savai vecmammai vēl daudz lielākā mērā nekā saviem vecākiem, vai ne? Mūsdienu ģenētikas zinātnes arī šai jautājumā var jau diezgan daudz ko pateikt. Ja cilvēka priekšteču mūžā pārsvarā ir valdījušas labestīgas darbības, tad nākamās četras paaudzes saņem no Dieva Tā Kunga – laimi, veselību, spriestspēju, gudrību, darba mīlestību, mērķtiecību un veselo saprātu.

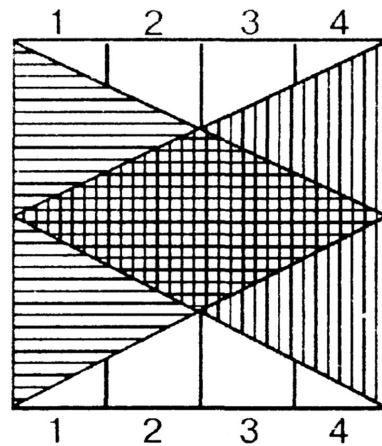
Bībele bezkaislīgi liecina: ir par ko cīnīties – būsim Ticīgi un labi cilvēki, un mums tiks atlīdzināts pie mūsu pašu pēcnācējiem četrās paaudzēs. Un vēl daudzās aiz tām.

Un vedīsim arī savus bērnus un mazbērnus pie Jēzus – uz Kristību un Iesvētību! Un ja tie spārdās un pretojas, tad tomēr pildīsim Tā Kunga pavēli, kas skan: *SPIED visus nākt iekšā, lai mans nams būtu pilns!* Jo šīm lietām pieder žēlastības, grēku piedošanas un svētības apsoliņumi, kas iesniedzas Debesīs.

Tam Kungam gods, slava un pateicība uz bērnu bērniem mūžīgi mūžos. Amen.

Mācītājs Raimonds Sokolovskis

„*Draudzes Vēstīm*“ Nr. 31

a) 1,2,3,4 ataino pirmo līdz ceturtajai pēcnācēju paaudzei;

b) horizontālās līnijas ataino negatīvo ietekmi, kas samazinās pēcnācējiem virzienā no pirmās uz ceturto paaudzi, sasniedzot minimumu ceturtajā paaudzē;

c) vertikālās līnijas ataino pozitīvo ietekmi, kas pieaug pēcnācējiem virzienā no pirmās uz ceturto paaudzi, sasniedzot maksimumu ceturtajā paaudzē. Tas notiek arī uz negatīvās ietekmes samazināšanās rēķina;

d) tālāk aiz ceturtās paaudzes, kas zīmējumā nav attēlots, saglabājas vecvecvecvecāku pozitīvās ietekmes uz neskaitāmām paaudzēm.

MELBURNAS EV. LUT. LATVIEŠU DRAUDZES DIBINĀŠANA

1951. gada 8. aprīlis uzskatāms par Melburnas ev. lut. latv. draudzes dibināšanas dienu

Turpinājums. Sākumu skat. „Draudzes Vēstis” Nr.30

Ar archibīskapa Dr. T. Grinberga gādību Pasaules luterāņu federāciju caur Apvienoto luterāņu baznīcu Austrālijā (UELCA) piešķīra prāvestam A. Grosbacham algas piemaksu un dzīvokli Prestonā, Belmonta ielā 6, tāpat arī nodeva viņam pagaidu lietošanā nelielu automašīnu. Algas pabalsts izbeidzās jau pēc diviem gadiem, un draudze, kas bija jau vairāku simtu locekļu liela, uzņēmās pati uzturēt savu mācītāju. Vēl vairāk – pēc četriem gadiem tā nopirka māju Rīdžentā, Kamerona ielā 42. Tā nu bija draudzes māja, uz kuru pārgāja dzīvot mācītājs ar savu ģimeni. Šeit notika sēdes un komiteju sanāksmes, un mājas sētas pusē dārzā draudze pulcējās uz savām pilnsapulcēm.

Kad draudzes pilnsapulce nolēma celt savu pašu baznīcu un pētīja ceļus, kur iegūt vajadzīgos līdzekļus, kļuva skaidrs, ka jāseko Sidnejas latv. draudzes paraugam un draudzes māja jāpārdod. Prāvests A. Grosbachs 1968. gada septembrī atrada nelielu mājiņu Rozannā, ko ieguva savā īpašumā un pārcēla uz turieni arī draudzes kanceleju. Tā tagad atrodas 118 St. James Rd., Rosanna.

Lai celtu rosību draudzes dzīvē, pirmajā draudzes vakarā, **1951. g. 6. jūnijā** nodibinājās dāmu komiteja. Sākumā pulciņš bija neliels, bet tas pamatīgi auga, un šodien tās locekļu skaits ir 74. Ir neiespējami uzskaitīt darbus, ko šī komiteja ir strādājusi, un pasākumus, ko tā atbalstījusi, un droši varam sacīt, ka draudze nekad nebūtu nokļuvusi pie tādas garīgas un materiālas labklājības, kādā tā tagad atrodas, bez enerģiskās dāmu komitejas.

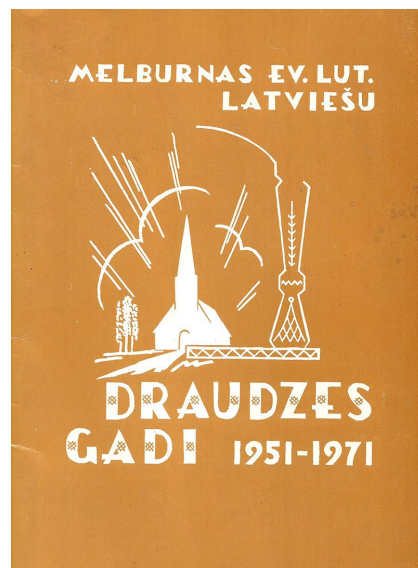
Draudzes mācītājam jau no Latvijas laikiem bija tuvs jaunatnes un bērnu darbs. Tas bija jāsāk nekavējoties. Pirmā jauniešu sanāksme notika **1952. g. 27. jūlijā**. Tajā nodibinājās draudzes jaunatnes pulciņš, kurš par savu priekšnieku ievēlēja stud. Ing. **Gunāru Drulli** – tagadējo draudzes valdes locekli un jaunatnes darbinieku. Jauniešu vakarus rīkoja reizi mēnesī ar priekšlasījumiem un sekojošu sabiedrisku daļu. Gadu vēlāk – **1953. g. 8. augustā** pie pulciņa nodibinājās Jauniešu koris diriģenta **Viktora Bendrupa** vadībā. Koris kļuva par ievērojamu vienību ar pāri par 60 dziedātājiem, kas bez dievkalpojumu un draudzes svētku kuplināšanas deva arī pastāvīgus koncertus Melburnā, Sidnejā un Adelaidē. Diemžēl, šis pasākums sabruka, kad V. Bendrupu par savu diriģentu **1959. gadā** uzaicināja Melburnas Latviešu biedrības jauktais koris, un jaunieši palika bez diriģenta. Viņam pēcnācēju Melburnā vairs neizdevās atrast.

1954. g. 19. martā pie jaunatnes pulciņa nodibinājās tautas deju kopa „Ritenītis” skolotājas **Ainas Jurjānes** vadībā, kas ļoti sekmīgi darbojas jau 17 gadus. **1955. g. 13. februārī** pie jaunatnes pulciņa darbību uzsāka teātra sekcija, kas savā pastāvēšanas laikā ar lieliem panākumiem uzveda vairākas latviešu lugas. Pirmais režisors bija **Jānis Berkāns sen.** Viņam sekoja **Jūlijs Medenieks, J. Ulms** un **Oļģerts Gūtmanis**. Diemžēl, arī šis pasākums izbeidza savu darbību režisoru mainīšanās dēļ. Daudziem pasākumiem izbeidzoties, jaunatnes darbā radās jauni, par kuriem būs stāstīts vēlākos rakstos.

Katras draudzes nepieciešama sastāvdaļa ir bērnu darbs. Melburnā to jau bija sākusi Latviešu biedrība, noorganizējot sestdienas skolu. Draudzes vadība vienojās šo darbu netraucēt, bet to aktīvi atbalstīt. Sākot ar **1951. g. 14. jūliju** draudzes mācītājs darbojās skolā līdzī, pasniedzot klasēs ticības mācības stundas līdz **1964. gadam**. Taču daudzi draudzes bērni dzīvoja tik tālu no sestdienas skolas telpām, ka to nevarēja apmeklēt. Bija jādoma arī par tiem. **1959. gadā** nodibināja bērnu pulcēšanās vietas pie mājām atsevišķos rajonos: Hantingdeilē, kur bērnus pulcināja savās mājās **M. Krulls kundze**, Ziemeļkoburgā – **L. Baloža kundze**, Aivenhō (Ivanhoe) – **J. Medenieks**, Kjū (Kew) – **L. Stilves kundze** un Nanavadingā (Nunawading) – **N. Priedes kundze**. Nevarēja gaidīt, ka katru nedēļu kāds varētu pulcināt bērnus savās mājās ilgus gadus. Tā pēc dažiem gadiem šis darbs bija jāpārtrauc. Tai vietā draudzes mācītājs uzsāka vadīt bērniem īpašus dievkalpojumus baznīcā reizi mēnesī. Tie tad arī pastāv līdz šai dienai, līdz kamēr draudze varēs uzsākt svētdienas skolas darbu jaunajā baznīcā. Dievkalpojumi ir ļoti apmeklēti, un tajos pulcēja 40-100 bērni ar saviem vecākiem un citiem draudzes locekļiem. Pēc dievkalpojuma bērnus zālē pamielo dāmu kopas locekles, un skolotājas **Alma Neilande** un **Hermīne Kiploka** tos apmāca dziedāt un iet rotaļās.

Lai draudzes dzīvi padziļinātu un darītu to bagātāku, draudzes mācītājs vienojās ar draudzes vecāko **Pauli Kunstmani**, kurš jau no Jelgavas laikiem pazīstams kā kora diriģents, par draudzes kora nodibināšanu. **1954. g. 24. janvārī** koris uzsāka savu darbību un pašizlīdzīgā diriģenta Paula Kunstmaņa vadībā izveidojās par redzamu mākslas vienību. Jau pirmos divos gados bija iemācītas 20 garīgās dziesmas, ko atskaņoja svētku dievkalpojumos un kapu svētkos. Diemžēl Dievs pēkšņi aizsauca čaklo diriģentu pie sevis **1956. g. 26. septembrī**. Iestājās krīze, jo viņu atvietot bija grūti. Kādu laiku kori vadīja **Fricis Tērauds**, tad skolotājs **Arnolds Selēns** un diriģents **Ernests Māršaus**. Pēc dažiem gadiem koris izbeidza savu darbību diriģenta trūkuma dēļ.

Turpinājums „Draudzes Vēstis” Nr. 32.

KAS, KĀPĒC UN KĀ?

„Tad Jēzus velnam saka: Atkāpies, sātan!“ (Mt 4, 10)

Mācītāja emer. Gunta Kalmes sprediķis Komunistiskā genocīda upuru piemiņas dienā

Ko mums šodien nozīmē baisā deportāciju 80-gade? Tas nozīmē spēt atbildēt uz vismaz trīs jautājumiem:

1. Kas notika?
2. Kāpēc tas notika?
3. Kā pareizi attiekties pret notikušo? Kā būtu bijis pareizi toreiz un kā – tagad?

1. – Kas notika?

Ir svarīgi zināt, ka 1941.g. izvešana bija *Baigā gada* kulminācija. Bet nedrīkstam aizmirst, ka bez vairāk nekā 15 000 cilvēku aizdzīšanas verdzībā šajā laikā notika vēl daudzas citas traģēdijas. Par tām liecināja atlastie masu vai citi kapi Centrālcietumā, pie Krusta baznīcas, Baltezerā, Dreiliņos, Biķerniekos, Balvu pagastā, Krustpilī, Liepājā, Daugavpilī, Jelgavā u.c.

Kamēr vien gribēsim būt cilvēki, tikmēr mums būs svarīgi, kas un kāpēc ir noticis ar mūsējiem *Baigajā gadā* un 1941. gada 14. jūnija deportācijā.

2. Kāpēc tas notika?

Te mums kaut nedaudz jāzina un jāsaprot kaimiņvalsts vēsture. Līdzās esošā *Ļaunuma impērija* pēc krievu vēsturnieka Igora Buņiča (1937-2000) atzinuma viņa grāmatā *500 gadu karš Krievijā*¹ no laika gala ir varējusi pastāvēt, tikai valsts varai nemitīgi karojot pašai pret savu tautu. Kā teica krievu dzejnieks Fjodors Tjutčevs (1803-1873): *Krievijas vēsture līdz Pēterim I ir aizlūgums par mirušajiem, pēc viņa – kriminālā hronika*. Krievija jau no tās pirmā cara – Ivana III (1440-1505) laikiem ir savas tautas apspiešana, un tās uzrīdīšana citām. Tāpēc agresija, iekarojumi, citu tautu pakļaušana.

Lai cars noturētos pie varas, viņam jābūt varmācīgam un brutālam, citādi tiks uzskatīts par vāju un nosviests no troņa. Tā tas notika ar Nikolaju II, par jauno caru topot Ļeņinam un vēlāk Staļinam. 1917. g. novembrī apm. 1/7 daļā zemeslodes – daļā bijušās Krievijas impērijas – varu pārņēma organizētā noziedzība, profesionālu bandītu – toreiz saukta par boļševiku partiju – vadībā.

Nu ļaunums, kas līdz šim bija tikai cilvēciski spontāna, nejauša attieksme un rīcība, tika jau apzināti un mērķtiecīgi kultivēts par normu, darīts par sistēmu. Šī *Ļaunuma impērija* bija karojoši ateistiska, līdzšinējās Dieva ieceltās kārtības un cilvēku sabiedrības normu un pašu cilvēcību izaicinoša. Tā varmācību veica ar impērijai atbilstošu mērogu un profesionalitāti.

PSRS kopš iesākuma bija teroristiska valsts savu pilsoņu ne vien masveida, bet arī plānveidīgai iznīcināšanai. Komunisms un terors ir neatdalāmi. Cilvēki tika iznīcināti mērķtiecīgi un pēc plāna.

Ļaunums neapstājas pie sasniegtā; tas ir agresīvs parazīts, kas strauji izplatās. Lai pastāvētu, tam nemitīgi vajag okupēt, izlaupīt, postīt, zaimot, izņirgāt, pazemot, nogalināt. Tikai šāda darbība viņu uztur, jo radīt un kopt nav viņa dabā. Tas aiz sevis atstāj iznīcību un postu, nogalinātus cilvēkus un traģēdijas. To vēsta īsa sakāmvārds krievu valodā: *serp i molot – smertj i golod* (sirpis un āmurs – nāve un bads). Kopumā uz komunistiskās idejas rēķina pasaulē kopā ir vairāk nekā 100 miljonu cilvēku dzīvību.

Kad ļaunums ir pārņēmis varas struktūras, tad vairs nav neviena un nekā, kas aizstāvētu cilvēkus. Viņi nu ir bezpalīdzīgi upuri kriminālistu varas patvaļas priekšā. Jo tā bija noziedznieku vara, kas bija ieguvusi valstiskus resursus. Tā nemitīgi izdomāja iekšējos un ārējos ienaidniekus, pret kuriem jācīnās. Tad vēl bija *jāpalīdz* kādai no kaimiņvalstu tautām, atbrīvojot to no brīvības, īpašuma, zemes un dzīvības. Tāpēc bija nemitīgi jākaro. Tam ir vajadzīgi karavīri, ieroči un lēts darbaspēks, – tauta, kas tiši tiek turēta nabadzībā un barota ar propagandu, bailēm un *stučīšanu*. Vēl ir vajadzīgi vergi, daudz vergu. Par tādiem var pārvērst savējos, – nepaklausīgos vai arī iekaroto zemju iedzīvotājus. Bet vergi tiek ātri nolietoti un karavīri izkauti masās, tāpēc tie ir aizvien vajadzīgi jauni un jauni. Šī kanibāliskā impērija neprot, negrib un nespēj pastāvēt savādāk. Sviedri, asaras un asinis.

1941. gada 14. jūnijā Padomju Savienība, kas Putina vārdiem, bija *nekas cits kā vēsturiskā Krievija, tikai tā saucās citādi*,² izvirda kārtējo ļaunuma devu. Ne spontānu, bet sistēmisku.

Atceramies, ka Jāņa evaņģēlijā JK velnu definē – *melis un slepkava*. PSRS – *Pastāvīgas Slepķavošanas Represiju Sistēmā* – tam bija visas iespējas sevi izpaust. 1939.g/40.g. ļaunums bija atnācis arī līdz Latvijai un tas izpaužas *Baigajā gadā* un kulminēja deportācijā.

Deportācijas uzdevumi bija:

– iebiedēt okupētās tautas. Šoreiz latviešus. Tas arī izdevās, tauta bija šausmās, tāpēc ne velti šo laiku nosauca par *Baigo gadu*;

– tā kā 1941. gada jūlija sākumā PSRS pati gatavojās uzbrukt Vācijai, bija jāiztīra savu aizmuguri no *sociāli bīstamiem elementiem*. Litenē un citur tika iznīcināta Latvijas armija, kurai bija nepārvērtējama nozīme Latvijas valsts izveidē un nacionālā pašlepnuma apziņā. Kā nekā, mēs Neatkarības karā bijām cīnījušies pret diviem pārākiem ienaidniekiem, un abus uzvarējuši! Armija bija mūsu nācijas elite, jo viņi par nācijas vērtībām ar karavīra zvērestu bija ieķīlājuši savu dzīvību. Tāpēc Krievijas skatījumā viņi kā latviešu nācijas spēks, līdzās tās intelligenci, bija jāiznīcina.

– iegūt jaunu vergu darbaspēku. Lasot izsūtīto atmiņas, krīt acīs, ka izsūtījuma dzīves apraksts ir kā par kādiem priekšmetiem, ne cilvēkiem: *mums paziņoja, ka mūs izsūta uz Sibīriju uz mūžu, mūs iekrāva, izkrāva, aizveda, lika strādāt, cietām badu*. Deportētā Beatrise Lielā (1931-2020) to raksturoja, sakot: *Mēs nebijām cilvēki*. Tiešām, tā nebija dzīve, bet verdzība.

3. Kā pareizi attiekties pret notikušo? Kā būtu bijis pareizi rīkoties toreiz un kā – tagad?

Zinām, kā rīkojās Latvijas valsts galva K. Ulmanis, cerot, ka ar pakļaušanos Krievijas okupācijai, paglābs tautu no represijām. Viņa sacītais: *Palieciēt savās vietās, ...bija demoralizējoši*. Zinām, kas sekoja. *Baigais gads*, represijas un vairāk nekā 15 000 aizvešana verdzībā.

Un tomēr. Lai arī drausmīgos nosacījumos, mēs tomēr apguvām **vēstures galveno mācību – ļaunumam ir jāpretojas vienmēr – visiem, visur, visādi.**

Diemžēl līdz šim *Baigā gada* vēsturi esam redzējuši diezgan vienpusēji – galvenokārt kā upuru vēsturi. Bet līdzās ir arī cita – pretošanās vēsture. Atceramies – jau 15.04.1940. gadā mūsu karavīri, robežsargi Masļenko cīnījās, šāva pret pirmajiem iebrucējiem. Pēc okupācijas spontāni sāka veidoties nacionālās pretestības grupas. Kā sacīja viens no to dalībniekiem, toreiz skolnieks Mārtiņš Bisters, pretestība radās *...no tautas saknēm, ilgām pēc zaudētās neatkarības. Ja mūsu valsts vadītāji bija apjukuši un neuzsāka aktīvu darbību, tad latviešu tauta saprata, kas ir kas, un apvienojās nacionālajos pagrīdniekos*.³

Kā vēsta vēsturnieks Uldis Neiburgs, 1940.—1941. gadā Latvijā izveidojās vairākas nacionālās pretošanās organizācijas (*Tēvijas sargi, Latvijas nacionālais leģions, Kaujas organizācija Latvijas atbrīvošanai u.c.*), kas izdeva nelegālus uzsaukumus, sabotēja okupācijas varas rīkojumus un gatavojās bruņotai cīņai par valstiskās neatkarības atjaunošanu. Pretošanās kustībā aktīvi iesaistījās skolu jaunatne. 1941. gada 13. maijā notika kopēja skolu jaunatnes organizēta akcija, kad vienlaikus Rīgā, Jelgavā, Cēsīs, Bauskā un citās pilsētās izplatīja ap 5000 pretpadomju uzsaukumu. *...Sabiedrības plašākā apziņā šo pirmo pretošanās kustības dalībnieku vārdi ir zināmi nepietiekami. Tautas vairākuma noraidošo attieksmi pret Latvijas iekļaušanu Padomju Savienībā un nacionālo nostāju demonstrēja arī pēc Vācijas un PSRS kara sākuma 1941. gada 22. jūnijā spontāni radusies nacionālo partizānu kustība. Tās dalībnieki Smiltenes, Gulbenes, Madonas, Alūksnes, Limbažu, Tērvetes apkārtnē un citviet vērsās pret padomju militārajiem formējumiem un centās aizkavēt cilvēku un materiālo vērtību aizvešanu uz PSRS*.⁴

Latviešu partizāni pirms vācu ienākšanas jau ieņēma vairākas apdzīvotas vietas, pārņēma varu piecās Rīgas priekšpilsētās, sešās apriņķa pilsētās, 13 mazpilsētās un daudzos pagastos. Partizānu karā piedalījās vairāki tūkstoši cilvēku, viņi iznīcināja ap 800 un saņēma gūstā ap 1500 okupantu varasvīrus un kolaborantus.

Šīs mūsu nacionālo partizānu cīņas joprojām nav pietiekami novērtētas.

Tālāko vēsturi gan zinām, jācer, jau labāk – Leģions, vēlreiz partizāni, nu jau daudz plašākā mērogā, Nevardarbīgā pretošanās 50 gadu garumā, Atmoda, Barikādes. Tagad – informatīvais un hibrīdkarš, vērtībciņa.

Kopsavelkot, varam sev jautāt – *Vai cīņa pret ļaunumu ir beigusies? Vai tad ļaunums nav vēstures pārejošs lielums? Kā nekā, ir taču 21. gadsimts!*

Nē, tā būtu naīva ilūzija, diemžēl ļaunums nav novecojis, tas nav arhaisks seno laiku relikts, tas nemainās, bet aizvien pilnveidojas tā izpausmes, kosmētika, retorika.

Tas ir tikpat mūsdienīgs kā mēs paši, kā cilvēku grēcīgums, varaskāro ambīcijas, mūsu maldi, vēlmju domāšana un vājības, kuras visas ļaunums ļoti efektīvi prot izmantot pret mums.

Tātad, kādas atziņas guvām, atbildot uz šiem trīs jautājumiem?

Komunistiskā impērija, tās paveidi, mutācijas pagātnē un tagadnē ir un paliek ļaunums. Pārējais ir de-kors, retorika, propaganda. Nesen dzirdēju gudrību: *Ļaunums arī sviestā cepts, ir un paliek ļaunums*. Lai arī ir 21. gadsimts, tas nenozīmē, ka ļaunums būtu novecojis. Šajā laikmetā tas savā rīcībā ir ieguvis jaunas, daudz varenākas tehnoloģijas.

Tāpēc vienīgā pareizā attieksme pret ļaunumu – ir tā, ko rāda Kristus – bezkompromisa atraidīšanas un cīņas attieksme.

Pēdējā konsekvencē izvēle attieksmē pret ļaunumu ir būt **cīnītājam vai upurim**. Zīmīgi, ka pārdomājot notikušo 80 gadu atskatā, vēsturnieks U. Neiburgs saka, *Kopš Atmodas laika līdz pat mūsdienām, apzinot un pieminot padomju deportāciju... upurus, ...priekšplānā izvirzījies nācijas kā upura veidols*.⁵

Tāpēc šodien, atceroties Baigā gada un pirmās deportācijas upurus, nevis raudāsim un vaimanāsim, bet godināsim viņus kā tādus, kurus okupantu režīms atzina par sev bīstamiem (vienalga kādā izpausmē – militārā, politiskā, idejiskā, garīgā, cilvēciskā). Viņi, pirmkārt, bija tās cilvēcības nesēji, kuru sev kā nīstamu Dieva dāvanu, režīms gribēja iznīcināt principā. Un aizvien lielāku uzmanību pievērsīsim visām toreizējās pretestības izpausmēm. Mantosim gribu, vēlmi, spēju, prasmi pretoties ļaunumam – ārējam un iekšējam.

Šodien tas nozīmē stingru pilsonisku stāju, īpaši mūsu valstiskuma jautājumos. Jā, mūsu valsts ne tuvu nav perfekta, tai vēl ceļš ejams līdz tiesiskai, demokrātiskai valstij, bet vienīgi šī ir mūsējā. Vai nu iestājamies, ja nepieciešams, cīnāmies par to, vai arī – okupācija, *Gulags*, verdzība.

Atcerēsimies, ka jebkurš vājums komunistiskās impērijas un tās mantinieku acīs aizvien tiek vērtēts kā ielūgums uzbrukt. Tāpēc ar ļaunumu ir jārūnā vienīgi un tikai spēkā valodā. Tā ir vienīgā, kuru tas saprot un respektē, jo viņā nav nekā cilvēciska, ko uzrunāt. Tāpēc JK nediskutēja, bet patrieca velnu ar vārdiem: *sātan, atkāpies!*

Zīmīgi, ka 1933. gada žurnālā *Kadets* vlt. **Alfrēds Gredzens** rakstīja: *Kristus personā ir radniecība ar kara morāli un karavīru likteni. Viņa dzīve ir pilna cīņas aktivitātes. Tas ir pietiekoši, lai apgalvotu, ka kristīgā mācība no kristiešiem prasa kareivisku izturēšanos*.

Kāds tad ir lielais kopsavilkums notikušajam un joprojām notiekošajam?

Droši varam sacīt, ka lielajā vēstures kopskatā mēs esam uzvarētājtauta. Pateicoties no iepriekšējām paaudzēm mantotajām Dievā balstītajām cilvēcības vērtībām, mēs pārcietām, izturējām un joprojām pastāvam. Tagad jāmeklē un jārod ceļi un veidi, kā, atrodoties starp Krievijas imperiālismu no vienas un globālismu no otras puses, noturētu savu nacionālo identitāti un valstiskumu un no jauna uzplauktu – ar Dieva palīgu un Viņa svētību.

Mācītājs emer. Guntis Kalme

Sv. Pētera baznīcā, Rīgā

2021. gada 14. jūnijā

¹ Игорь Бунич, 500-летняя война в России, 3 книги. (Санкт-Петербург: «ОБЛИК» 1996-1997).

² <https://www.lsm.lv/raksts/zinas/arzemes/putins-padomju-savieniba-bija-krievijas-vesturiska-teritorija.a405500/>

³ Viļums, J. *Pretošanās okupācijai Latvijā 1940.–1941. gadā* // Latvijas Okupācijas muzeja Gadagrāmata 2002: Varas patvaļa. – Rīga, 2003, 93. lpp.

Sk arī: Viļums, J. *Pretošanās okupācijai Latvijā 1940.–1941. gadā. Varas patvaļa: Latvijas Okupācijas muzeja gadagrāmata 2002*. Rīga, 2003.

⁴ 1.05.202, Uldis Neiburgs, *Upura tēlu kļiedējot. Pretestība okupācijas varām Latvijā joprojām nav īsti novērtēta*, <https://www.delfi.lv/kultura/news/culturenvironment/upura-telu-kliedejot-pretestiba-okupacijas-varam-latvija-joprojam-nav-isti-noverteta.d?id=53149815>

⁵ 01.05.202, Uldis Neiburgs, *Upura tēlu kļiedējot. Pretestība okupācijas varām Latvijā joprojām nav īsti novērtēta*, <https://www.delfi.lv/kultura/news/culturenvironment/upura-telu-kliedejot-pretestiba-okupacijas-varam-latvija-joprojam-nav-isti-noverteta.d?id=53149815> ■

Reformācijas svētku dievkalpojums

Svētdien, 31. oktobrī, plkst. 12.00

Sv. Krusta baznīcā

Kalpos prāv. Jānis Priedkalns.

Pēc dievkalpojuma baznīcas zālē Kafijas galds un tikšanās ar prāvestu

Svētdien, 12. septembrī, plkst. 13.00

Draudzes pilnsapulce

Svētā Krusta baznīcas zālē

Generations of care since 1928

Aprūpe vairākās paaudzēs kopš 1928. g.

Fixed price prepaid funerals
Fiksētas cenas priekšapmaksātām bērēm

Proudly serving the Latvian community since 1947

Ar lepnumu apkalpo latviešu sabiedrību kopš 1947. g.

9480 - 1477 All suburbs

9480 - 1477 Visas priekšpilsētas